

[Aksel Larsen.]

forhøjelse af momsprocenten, at der virkelig er noget at gøre.

Sigsgaard: Der er her i landet meget store indkomstforskelle mellem befolkningsgrupperne. Mange har ikke engang 400 kr. om ugen og har svært ved at klare sig. Andre har måske 4.000 kr. om ugen og kan leve et luksusliv, som de fleste mennesker kun kan drømme om. De fleste har ikke formue af nogen betydning, medens nogle få procent sidder på over halvdelen af landets samlede formue. Der er altså store sociale uretfærdigheder. Ja, noget tyder endda på, at forskellen mellem rige og fattige er voksende. Den mulighed peger Det økonomiske Råds formandskab på på side 75-76 i redegørelsen fra 1967 om den personlige indkomstfordeling og indkomstudjævningen over de offentlige finanser.

Det er først og fremmest den jordspekulation, som regeringen ikke hidtil har villet gøre noget ved, der øger de økonomiske forskelle. Venstresocialisterne finder, at det er naturligt at stille det krav til den økonomiske politik, at den tilsigter en indkomstudjævning. Det gør regeringens politik ikke, den lægger hovedvægten på momsen, og enhver ved, at momsen vender den tunge ende nedad, rammer de mindre skatteydere hårdt. Og selv om man kompenserede meget kraftigt for små indtægter, står det dog stadig fast, at familien med 200.000 kr. om året ikke kan bruge 10 gange så meget, f. eks. af fødevarer eller toiletartikler, som familien med 20.000 kr. om året. De velstående slipper altså billigst, når staten tager sine penge over forbruget, medens de betaler dyrest, hvis pengene tages i direkte skat, forudsat at skattesnyderiet bliver begrænset — men det har vel lange udsigter. Jo mindre en indkomst er, des større en del af den forbruges der, og des hårdere rammer derfor momsen.

Venstresocialisterne må derfor gå imod regeringens lovforslag. Det ligger klart, at en forhøjelse af momsprocenten vil virke begrænsende på forbruget. Når man ved, at forbruget i de seneste måneder nærmest er stagnerende, forekommer det overflødigt at foretage den forbrugsbegrænsning, som regeringen planlægger. Momsforhøjelsen kan nemt bevirke, at hjemmemarkedsindustrien

kommer i vanskeligheder, og det betyder igen, at arbejdsløsheden, som i forvejen er stor, nemt kan blive endnu større. Det er paradoksalt, at regeringen, hvis partier gik til valg under parolen „fuld beskæftigelse“, starter med at fremsætte lovforslag, der yderligere truer beskæftigelsen.

Ved første behandling af udskrivningslovforslaget gjorde jeg opmærksom på, at kompensationerne allerede i forhold til en momsprocent på 10 var utilstrækkelige, idet hverken person- eller børnetilskud var reguleret opad som følge af prisstigningerne. Disse prisstigninger betyder, at forbrugerne kommer til at betale væsentligt mere i moms end hidtil, men det skulle altså ikke engang de dårligst stillede have kompensation for. Dertil kommer, at kompensationerne yderligere var for lave, fordi de oprindeligt ikke var beregnet efter moms på helårsbasis.

Man kan vel regne med, at forhøjelsen af momsen vil koste de fleste forbrugere op imod 500 kr. om året eller mere. Heroverfor står forhøjelsen af børnetilskuddet med 75 kr. pr. barn; for de fleste svarer det kun til en beskeden del af momsstigningen. Denne forhøjelse kommer alle til gode, også de meget velstillede, som altså slipper forholdsvis billigt, og det var jo egentlig ikke dem, der skulle kompenseres. Det ville være bedre, hvis børnetilskuddet blev sat væsentligt op, men forhøjelsen til gengæld kun ydet til dårligt og jævnt stillede skatteydere, ikke til de velstillede. Adskillige dårligt stillede grupper har i øvrigt ingen børn. Også de rammes af momsstigningen, men får altså ingen kompensation, hvis de ikke er pensionister eller er under uddannelse. Kompensationernes utilstrækkelighed er medvirkende til, at momsforhøjelsen rammer folk med små eller jævne indkomster meget hårdt. Samtidig er der stadig ingen tegn på, at regeringen vil gribe ind over for de arbejdsfri indtægter, over for jordspekulationen, over for de store formuer.

I fremsættelsestalen siger ministeren, at han positivt overvejer forskellige lovændringer, bl. a. sådan at momsen på indsamlingsarrangementer til velgørende formål bortfalder. Men når sådanne detaljer overvejes, kan det så være rigtigt, at man slet ikke overvejer afskaffelse af moms f. eks. på bøger? Jeg ved, at ministeren på det seneste